

Secundus

abraam p pluralē numex inuitat: vt hospitio suscipiat: et postea singularit̄ sicut vnū alloq̄tur. Et sicut vn̄ ei de Sara filiū pollice quē dñm dicit scriptura: sicut in eiusdē narratio- nis exordio. Elifus ē inq̄r dñs abrae. Inui- tat ergo et pedes lauat: et deducit abeuntes tanq̄ hoies. Loquit̄ aut̄ tanq̄ cū dño deo: si- ue cū ei p̄mittit̄ fili: siue cū ei sodomē immi- nens interius indicat̄.

De trib⁹ viris abrae visis cu⁹ quib⁹ sicut cū domino loquitur La. XI

On parua neq; transitoria p̄sidera- tionē postulat iste scripture loc⁹. Si em̄ vir vnus visus fuisset: iaz illi qui

dicunt: et p̄s̄q; de v̄gine nasceret̄ p̄ suā subaz visibilē filiū: qd̄ aliō q̄ ip̄m esse clamarēt: qm̄ de patre inquit̄ dicit̄ ē. Inuisibili soli deo? Et tamē posse adhuc q̄rere: quō ante susce- ptā carnē: habitu est inuentus vt hō: qm̄ qui- dē ei pedes lori sunt: et humanis epulis epu- latus ē. Quō istud fieri poterat: cū adhuc in forma dei esset: nō rapinā arbitrat⁹ eē equal̄ deo? Nunquid em̄ iā semetip̄m exinanierat: formā accipiēs in similitudinē hoim̄ factus: et habitu inuentus vt hō? Luz h̄ fecerit per partū virginis nouerimus. Quō igit̄ ante- q̄ hoc fecisset: vt vir vn⁹ apparuit abrae: an illa forma vera nō erat? Possem̄ ista q̄rere: si vir vnus apparuisset abrae: idēq; dei filius crederet̄. Lū x̄o tres viri visi sunt: nec quis- quā in eis vel forma vel etate vel pt̄ate ma- ior ceteris dicit⁹ est: cur non hic accipiam⁹ vi- sibiliter insinuatā p̄ creaturam visibilē trini- tatis equalitatē: atq; in tribus p̄sonis vnā eandemq; substantiā. Nā ne q̄s̄q; putaret sic intimatū vnū in tribus fuisse maiorē: vt eum dñm dei filiū intelligendū: duos aut̄ alios an- gelos ei⁹ qz cum tres visi sint: vni domio illic loquit̄ abraam: sancta scriptura futura tali- bus cogitationibus et opinionib⁹ cōtradice

Gen. 19 do: nō p̄termisit occurrere: quādo paulo post duos angelos dicit venisse ad loth: in quib⁹ et ille vir iustus qui de sodomoz incēdio me- ruit liberari: ad vnū dñm loquit̄. Sic em̄ scri-

Gen. 18 ptura loquit̄ dicens. Abijt aut̄ dñs postq̄ ces- sauit loqui ad abraam: et abraam reuersus ē ad locum suum.

De duobus angelis qui humana forma apparuerunt loth: et in quib⁹ dñs singularit̄ ter appellatur. La. XII

Gen. 19 Enerūt aut̄ duo angeli in sodomis vespere. Hic aut̄ attent⁹ cōsideran-

Gen. 18 dū est: quod ostendere instituit. Luz tribus certe loquebat̄ abraaz: et eū dñm sin-

gulariter appellauit. Forte inquiet aliquis: vnū ex tribus agnoscebāt dñm: alios aut̄ du- os angelos eius. Quid sibi ergo vult: qd̄ cō- sequēter dicit scriptura. Abijt aut̄ dñs postq̄ Gen. 18 cessauit loquens ad abraaz: et abraam reuer- sus est ad locū suū. Enerūt aut̄ duo ange- Ibi dē. 19

li in sodomis vespere. An forte ille vnus ab- scesserat: qui dom̄n⁹ agnoscebat in trib⁹: et duos angelos qui cum illo erant ad cōsumē dā sodomā miserat. Ergo sequētia videam⁹

Enerūt inq̄r duo angeli in sodomis vespere Ibi dē. Loth autē sedebat ad portaz sodomoz. Et cum vidisset eos loth surrexit in obuiam illis et adorauit in faciē sup̄ terram et dixit. Ecce domini: diuertite in domuz pueri vestri. Hic manifestum est et duos angelos fuisse: et i ho-

spitiū pluraliter iuitatos: et honorifice appel- latos dominos: cum fortasse homines puta- rent. Sed rursus mouet: qua nisi angeli dei cognoscerent: nō adoraret loth in faciē sup̄ terram. Cur ergo tanq̄ tali humanitate in-

digentibus: et hospitium prebetur et victus. Sed quodlibet hic lateat: illud nūc qd̄ susce-

pinus exequimur. Duo apparent: angeli am- bodicunt: pluraliter iuitant. Tanq̄ cū duo-

bus pluraliter loquit̄: donec creatur a sodo- mis. Deinde sequit̄ scriptura: et dicit. Et fa-

ctū est postq̄ eos eduxerūt foras: dixerunt. Saluās salua animā tuā ne despereris retro

neq; stes in hac vniuersa regiōe. In montez vade: et ibi saluaberis: ne forte cōprehēdaris.

Dixit aut̄ loth ad eos. Rogo dñe: qm̄ iuenit puer tu⁹ an̄ te miscōiam: et. Quid ē h̄ qd̄ dixit ad eos. Rogo dñe: si iā ille discesserat qui dñs erat: et angelos miserat. Cur d̄. Rogo dñe: et nō rogo domini. Aut si vnū ex eis vo-

luit appellare: cur ait scriptura. Dixit aut̄ loth ad eos: rogo dñe: qm̄ iuenit puer tu⁹ ante te miscōiaz: an et hic intelligim⁹ in plū nūcro du-

as p̄sonas. Lū aut̄ idē duo tanq̄ vn⁹ cōpel- lant̄ vni⁹ sube vnū dñm deū: s̄ q̄s duas p̄so-

nas h̄ intelligim⁹: an p̄ris et filij: an p̄ris et sp̄s̄ sancti: an filij et sp̄s̄ sc̄i: hoc forte cōgruenti⁹ qd̄ vltimū dixi. Missos em̄ se dixerūt: qd̄ d̄ fi-

lio et d̄ spiritus sancto dicim⁹. Nā p̄sem missuz nusquā scripturaz nobis occurrit.

De visione moysi qui deū vidit in oreb⁹ ignem in rubo. La. XIII

Oyses autez quādo ad pplm̄ israel ex egypto educendū missus est: sic ei dominū appuisse sc̄ptū ē. Pascebat Ixi. 3

inq̄r oues ietro soceri sui sacerdot⁹ madian: et egit oues in desertū: et venit i motē dei oreb⁹ Appuit autē illi angel⁹ dñi in flāma ignis de b 4

Libert

rubo. Et vidit q: in rubo ignis rederet: rubus x̄o nō cōburebat: ait moyses. Ibo et videbo visū istud: qd̄ tā magnū vidi: qm̄ nō cōburit rubus. Lū ḡ vidit dñs q: venit videre: clamavit ad eū dñs d̄ rubo dicēs. Ego sū de⁹ p̄fis tui: de⁹ abraā: et de⁹ isaac: et deus iacob. Et h̄ p̄mo angel⁹ dñi dicit⁹ ē: deinde de⁹. Mū qd̄ ḡ angel⁹ ē de⁹ abraā: et de⁹ isaac: et deus iacob: p̄d̄t ḡ recte intelligi ip̄e saluator: d̄ q̄ dicit ap̄ls. Quoz p̄fes: et ex qb⁹ x̄ps fm̄ carnē: q̄ ē sup̄ oīa de⁹ b̄ndict⁹ i seclā. Qui ḡ sup̄ oīa ē d̄s b̄ndict⁹ i seclā: nō absurde etiā h̄ ip̄e intelligit⁹ de⁹ abraā: et de⁹ isaac: et de⁹ iacob. S; cur p̄us angelus dñi dicit⁹ ē: cū de rubo i flāma ignis appuit: vtz q: vn⁹ ex mult⁹ angel⁹ erat: s; p̄ dispensationē p̄sonā dñi sui gerebat: an assumptū erat aliqd̄ creature: qd̄ ad p̄ns negociū visibilis apperet: et vñ voces sensibilis ederent: qb⁹ p̄ntia dñi p̄ subiectā creaturam corporeis etiā sensib⁹ hoīs sic optebat exhiberetur. Si em̄ vn⁹ ex angel⁹ erat: q̄s facile affirmare possit vtz ei filij p̄sona nūciāda ip̄osita fuerit: an sp̄s sc̄i: an dei p̄fis: an ip̄i oīno trinitatis: q̄ ē vn⁹ et sol⁹ de⁹: vt diceret. ego sū de⁹ abraā: et de⁹ isaac: et de⁹ iacob: Neq; enī possum⁹ dicere deū abraā: et deū isaac: et deū iacob: filiū dei eē: et p̄sem nō eē: aut sp̄s sc̄i: aut ip̄am trinitatē quā credim⁹ et intelligim⁹ vnū deū. Audebit aliq̄s negare deū abraā: et deū isaac: et deū iacob: Ille em̄ nō ē illorū par⁹ de⁹ q̄ nō ē de⁹. Porro si nō solū p̄ de⁹ ē sicut oēs etiā heretici p̄cedūt: s; etiā fili⁹ qd̄ velint nolint cogunt⁹ fateri: dicēte ap̄lo Qui est sup̄ oīa de⁹ b̄ndict⁹ i seclā: et sp̄s sc̄i: dicēte ip̄o ap̄lo. Clarificate ḡ deuz in corpe v̄ro cū supra diceret. nescitis qm̄ corpa v̄ra templū in vobis ē sp̄s sc̄i: quē habetis a deo: et hi tres vn⁹ deus: sicut catholica sanitas credit nō satis elucet quā i trinitate p̄sonam: et vtz aliquā an ip̄ius trinitatis gerebat ille angel⁹ si vn⁹ ex ceteris angelis erat. Si aut̄ in v̄sum rei p̄ntis assūpta creatura ē q̄ et hūanis oculis appareret: et aurib⁹ insonaret: et appellaretur angel⁹ dñi: et dñs et de⁹: nō p̄d̄t h̄ de⁹ p̄f̄ intelligi: s; aut fili⁹: aut sp̄s sc̄i. q̄s sp̄s sanctū alicubi angelū dictū non recolā: s; ex ope possit intelligi. Dictū em̄ de illo ē. Que v̄tura sunt annūciabit vobis. Et vtz q; angel⁹ grece: latine nūcius interpretat̄. De dño aut̄ iesu x̄po euidentissime legim⁹ apud p̄phetā: q; magni p̄siliū angel⁹ dicit⁹ s̄r: cū et sp̄s sc̄i: et dei fili⁹ sit deus et dñs angeloz.

Rom. 9

Exo. 3

Rom. 9

1. Cor. 6

Ibidē

Job. 16

Esa. 9

De apparitiōe dei in exitu israel de egipto
Capitulū. XIII

Te in exitu filioꝝ isrl de egipto scriptū ē. De⁹ aut̄ p̄ibat illos: die quidē in colūna nub̄ et ostēdebat illis viā: nocte aut̄ i colūna ignis: et nō deficiebat colūna nub̄ die: et colūna ignis nocte an̄ populuz. Quis et h̄ dubitet p̄ subiectā creaturū eandē q; corporeā: nō p̄ suā subaz deū oculis appuit se mortaliū: s; vtz p̄sem: an filiū: an sp̄s sc̄i: an ip̄am trinitatē vnū deū s̄r nō appet. Accibi h̄ distiguit q̄tū existimo: vbi scriptū est. Et maiestas dñi appuit i nube: et locut⁹ ē dñs ad moysen dicens: exaudiui murmur filioꝝum israel: et cetera.

Exo. 13

Ibidē. 16

De his que diuinitus gesta sunt in monte syna. Caplm. XV
Am x̄o de nubib⁹ et vocib⁹ et fulgoribus et tuba et fumo i mōte syna cū diceret. Syna aut̄ mōs fumabat tot⁹

Exo. 19

pp̄terea q; descēdisset de⁹ i igne i eū: et ascēdebat fum⁹ tāq; fum⁹ fornacis: et mēte p̄fusus ē oīs p̄s vebemēter: fiebant aut̄ voces tube p̄d̄ites fortit̄ valde. Moyses loq̄bat: et deus r̄s̄debat ei voce. Et paulop⁹ data lege in decē p̄ceptis: p̄sequēter d̄. Et oīs p̄s videbat voces et lapades et voces tube et mōte fumantē. Et paulop⁹. Et stabat in q̄t oīs p̄s a lōge. Moyses aut̄ itrauit i nebulā vbi erat de⁹: et dixit dñs ad moysen t̄. Quid hinc dicā nisi q; nemo tā vecors ē: q; credat fumū: ignē: nubes et nebulā: et si qua sunt hm̄i: x̄bi et sapie dei qd̄ ē x̄ps: vel sp̄s sc̄i eē subam: Raz de p̄fe deo: nec arriani h̄ vnq; ausi sūt dicere. Ergo creatura fuiēte creatori facta sunt illa oīa: et hūanis sensib⁹ p̄disp̄atiōe p̄grua p̄sentata: nisi forte q; dicitū ē: moyses aut̄ itrauit i nebulā vbi erat de⁹: h̄ arbitrabitur carnalis cogitatio a p̄lo qd̄ nebulā visā: i ntra nebulā x̄o moysen oculis carneis vidisse filiū dei: quē delyrātes heretici in sua suba visū volūt. Sane viderit eū moyses oculis carneis: si oculis carneis p̄t videri: nō mō sapia dei qd̄ ē x̄ps: s; vel ip̄a cuiuslibz hoīs et q̄liscūq; sapientis. Aut q; scriptū ē de seniorib⁹ israel: q; viderūt locū vbi steterat de⁹ israel: et quia sub pedib⁹ ei⁹ tanq; opus lapidis sapphyri: et tanq; aspect⁹ firmamēti celi. Propterea credendū ē x̄bū et sapiāz dei p̄ suā subam in spacio loci terreni stetisse: q; p̄tēdit a fine vsq; ad finē fortit̄: et disponit oīa suauit̄: et ita eē mutabile verbum dei: p̄ quod facta sunt omnia vt modo se cōtrahat: mō distēdat. Abundet dñs a talib⁹ cogitationibus corda fidelium suoz: sed p̄ subiectā: vt sepe dixim⁹: creaturā exhibent h̄ oīa visibilia et sensibilia: ad signū

Ubi s

Exo. 24

Sap. 8

Job. 1